

بخش

علوم اجتماعی

په اسلامي فقه او د افغانستان په قوانینو کې د تألیف او اختراع په حقونو د تېري اړونده

احکامو څېړنه

پوهنوال محفوظ الله عارفی^۱، پوهنمل زاهدالله شینواری^۲ او پوهنمل شاهدالله صافی^۲

^۱ جزا حقوق ډیپارټمنټ، حقوق او سیاسي علومو پوهنځی، ننگرهار پوهنتون، ننگرهار: افغانستان.

^۲ قضا او څارنوالی ډیپارټمنټ، حقوق او سیاسي علومو پوهنځی، پکتیا پوهنتون، پکتیا: افغانستان.

برېښنالیک: faseh1396@gmail.com

لنډیز

د مؤلف او مخترع په حقونو باندې د تېري بېلابېل صورتونه له اقتباس، د تألیف یا اختراع د چاپ نوی والی، د تألیف نامشروع ژباړه، په تألیف یا اختراع کې تغیر راوستل، د اختراع د خاوند څخه تقلید کول، د کمپیوټري برنامو او سمعي او بصري موادو کاپي کولو څخه عبارت دي. ددې څېړنې اهمیت په دې کې دی، چې یوه ټولنه د علم او تکنالوژۍ په مټ سره پرمختګ مومي او د دې پرمختګ د بقا لپاره په ټولنه کې په معیارونو برابر علومو او عصري وسایلو ته اړتیا ده؛ نو دا اړتیا په هره ټولنه کې د تالیفاتو او اختراعاتو په اساس بشپړېږي، چې باید هر اړخیز ملاتړ یې ترسره شي.

د دې څېړنې د ترسره کولو څخه عمده موخه داده، چې د تألیف او اختراع په حقونو د تېري له احکامو او صورتونو څخه خبرتیا تر لاسه شي، ترڅو په ټولنه کې پدې اړه د عامه پوهاوي سبب شي. یاده څېړنه د کتابتوني میتود (تحليلي) څخه په گټې اخیستنې سره ترسره شوې، په دې څېړنه کې له معتبرو فقهي او حقوقي کتابونو څخه گټه اخستل شوې او د یادې موضوع پورې اړونده د هېواد قوانینو څخه په گټه اخیستنې سره بشپړه شوی ده. په پایله کې ویلی شو، چې د مؤلف او مخترع په حقونو باندې د تېري موارد په اسلامي شریعت او د افغانستان په قوانینو کې په ښه توګه روښانه شوي. دا په دې موخه، چې مؤلف او مخترع د یوې ټولنې په پرمختګ کې د پام وړ رول لوبوي؛ نو ځکه یې باید هر اړخیزه ملاتړ وشي.

کلیدي ټکي: احکام، اختراع، تألیف، تېري، حقوق.

استاد: عارفی او ملگری. (1403) په اسلامي فقه او د افغانستان په قوانینو کې د تألیف او اختراع په حقونو د تېري

اړونده احکامو څېړنه. *دوفصلنامه علمی - تحقیقی عینک علمی* - څېړنیزه مجله، دویم کال، گڼه 3، صفحه ۱۲۷-۱۴۸.

حق مؤلف © نویسندگان

څېړندويه اداره: لوگر د لوړو زده کړو مؤسسه

سريزه

الحمد لله والصلوات والسلام على محمد المصطفى وعلى آله واصحابه اجمعين اما بعد!
 قال الله تبارك وتعالى في محكمه كتابه: فأعوذ بالله من الشيطان الرجيم، بسم الله الرحمن الرحيم
 (يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ). (المجادله، آيت ۱۱). ژباړه: پورته كوي الله ﷻ هغه كسان، چې ايمان يې راوړی دی له تاسې څخه او په خاص ډول پورته كوي هغه كسان، چې دوی ته علم او پوهه په درجو او مرتبو كې ور كړل شوې ده او الله ﷻ په هغه كارونو خبر دار دی، چې تاسې يې كوي. وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (اعطوا لاجير اجره قبل ان يجف عرقه). (البيهقي، ۱۴۲۲ ق: ۱۲۱). ژباړه: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: مزدور ته د هغه اجوره ور كړئ مخكې له دې چې د هغه خوله وچه شي.

دا چې د يو هېواد او ټولني پرمختگ او د سيالانو سره سيالي كول په علم او تكنالوژۍ سره تر سره كيري؛ نو د دې اړتيا احساسيري، تر څو د علم له درياب څخه يو يو څاڅكي راجلا او ترتيب شي او د ټولني د وگړو تر ذهنونو په اسانۍ سره ورسيري. همدارنگه د تكنالوژۍ او تخنيك څخه داسې وسايل مهيا شي، څو د گټورې استفادې وړ وگرځي، چې دغه نا اشنا كارونه بلاخبره مؤلفين او مخترعين په خپل فكري نوښت او هڅو سره د حقيقت لوړو پوړيو ته رسوي. مؤلفين او مخترعين په خپل فكري كوښښ او هڅو سره ټولني او د ټولني وگړو ته د ژوند اسانتياوې برابرې؛ نو ضرور ده، چې په ټولنه كې د تيري كوونكو افرادو څخه د دوی حقونه خوندي وساتل شي او دا ډول افراد د تيري په صورت كې د زيان په جبران او همدارنگه په ټاكلې اندازه حبس باندې مجازات شي. دا مقاله د تاليف او اختراع په حقونو د تيري په موضوع باندې را څرخي، تر څو د ټولني ټول وگړي ترې خبر وي او د دغه ډول ناوړه عمل ترسره نه كړي.

الف: د څېړني مسئله

په ټولنه كې د مؤلف او مخترع د حقونو په اړه عامه پوهاوی نشتوالی نشته او بله داچې په يادو حقونو د تيري بڼې بېلابېلې دي او په دې ټولو باندې پوهېدنه د عامو خلکو پوهاوي ته اړتيا ي. همدارنگه د ټولني د تيري په ټولنه كې د خلکو له لوري په دې مسايلو باندې د پوهاوي په شتون يا په ناپوهۍ سره (په شعوري او غير شعوري توگه) د مؤلف او مخترع په حقونو تيري كيري. دا يوه لويه ستونزه ده، نو دا ليكنه به ياده ستونزه تر ډيره بريده حل كړي او هغه داسې، چې د تاليف او اختراع په حقونو باندې د تيري او تجاوز اړونده مواردو په اړه به ټولني ته د پوهاوي په موخه د اسلامي شريعت او وضعي قوانينو احكام وړاندې شي.

ب: د څېړني اهميت

لكه مخكې مو چې اشاره وكړه، ټولنه په علم او تكنالوژۍ سره پرمختگ كولاى شي. د ياد پرمختگ د لا پايښت او دوام لپاره اړينه ده، چې په هره برخه كې زموږ ټولنه د وخت او اړتيا مطابق نوي او په

پوره معيارونو برابر علوم رامنځته كړي او د مؤلف او مخترع د حقونو په خونديتوب كې بشپړه همكاري وكړو او دوى ته په دې برخه كې د نور پرمختگ جرأت په برخه كړي؛ نو ياده څېړنه هم په دې ډگر كې خلكو ته د عامه پوهاوي په برخه كې د خورا اهميت څخه برخمنه ده.

ج: د څېړنې هدف:

د يادې موضوع د څېړنې څخه عمده هدف دادى، چې د تاليف او اختراع په حقونو د تيري له صورتونو څخه او همدارنگه په دې برخه كې د اسلامي فقهې (حنفي فقهې) او د افغانستان د قوانينو څخه پوهاوى ترلاسه شي، چې دا چاره له تيري څخه د نوموړو حقونو په خونديتوب كې گټوره تمامېدلى شي.

ج: د څېړنې پوښتنې

په ياده څېړنه كې دوه ډوله پوښتنې د مطرح كيدو وړ دي

اصلي پوښتنه: د تاليف او اختراع په حقونو تېرى د كوم ډول احكامو درلودنكى دى؟

فرعي پوښتنه: مؤلف او مخترع د حقونو د نقض په صورت كې كوم ډول موئيدات د تطبيق وړ دي؟

مواد او كړنلاره

د موضوع محتوا ته په كتو سره ياده څېړنه د كتابتوني ميتود (تحليلي ميتود) څخه په گټې اخيستې سره تر سره شوې. له معتبرو فقهې او حقوقي كتابونو او د يادې موضوع پورې اړونده د هېواد قوانينو د احكامو او قواعدو تحليل په اساس مو ياده څېړنه ترسره كړې ده.

۱. د تاليف او اختراع حقونو پېژندنه

پورته موضوع دوه برخې لرى، چې يوه د تاليف حق او بل يې د اختراع حق پېژندنه ده؛ نو مونږ هم دا موضوع په دوو جلا جلا سرليكونو تر څېړنې لاندې نيسو

۱.۱. د تاليف پېژندنه

تاليف عربي كلمه ده په لغت كې په داسې ډول د ډيرو شيانو تركيب، چې په هغې باندې د يو شي اطلاق وشي. (الجرجاني، ۱۴۱۳ق: ۴۵). همدارنگه د مناسبو شيانو يو ځاى كولو ته هم تاليف ويل كيږي؛ (گروه مؤلفين انتشارات ايمان، ۱۳۸۳: ۸۰). په اصطلاح كې تاليف د هغه ځانگړي شرعي او قانوني حق څخه عبارت دى، چې د ليكونكي او عالم لپاره په ليكل شوي اثر ثابت شوى وي او ليكونكى د دغه حق په اساس كولاى شي ليكل شوى اثر ځان ته ځانگړى كړي، تصرف په كې وكړي او د نورو له تيري څخه يې مخنيوى وكړي. (نذير، ۱۳۹۷: ۸۵).

۲.۱. د اختراع حق پېژندنه

اختراع عربي كلمه ده، چې په صنعتي برخه كې هر يو نوى، گټور او د تطبيق وړ فكر يا ذهني فعاليت ته ويل كيږي. (وهبة، المهندس، ۱۹۸۴: ۱۰). همدارنگه د ابداع، انشاء، احداث، رامنځته كولو او

پیدا کولو په معنا سره کارول کيږي. (گروه مؤلفین انتشارات ایمان، ۱۳۸۳: ۱۵). همدارنگه اختراع په لغت کې د یوه شي له انشاء او رامنځته کولو څخه عبارت ده (معین، ۱۳۸۸: ۱۱۲).

په اصطلاح کې د اختراع حقوق د هغه شرعي اختصاص څخه عبارت دی، چې یوازې د مخترع لپاره د هغه څه په اړه چې اختراع کړې یې دی، ثابتیږي او د هغې په اساس مخترع کولی شي، چې اختراع شوی شی خپل ځانته منسوب کړي او د مادي امتیازاتو څخه یې چې د هغه مشروع سرمایه اچونې سبب گرځي، په انحصاري توګه ګټه پورته کړي. (الشهرانی، ۲۰۰۴: ۳۶۰).

۲. د تألیف او اختراع په حقونو تېری او اړونده احکام یې

د مؤلف او مخترع په حقوق باندې د تېری بېلابېل صورتونه د لاندې سرلیکونو په ترڅ کې تر بحث لاندې نیسو

۲.۱. اقتباس

اقتباس د اور د لمبې، د اخیستلو او نیولو په معنا دی. (گروه مؤلفین انتشارات ایمان، ۱۳۸۳: ۳۹). همدارنگه په مستعار ډول د علم زده کړې او علمي استفادې لپاره کارول کيږي. (عمید، ۱۳۸۹: ۱۵۴). لکه څرنگه چې الله تعالی په قران کریم کې فرمایي: (اِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَى النَّارِ هُدًى). (سُورَةُ طه، آیت نمبر ۱۱). ژباړه: کله چې هغه یو اور ولیده او خپلې کورنۍ ته یې وویل چې: لږ تم شی ما یو اور لیدلی دی ښایي چې تاسې ته یوه سکروټه راوړم، یا په دې اور باندې زه کوم لارښوونکی ومومم.

د اقتباسي اثر د اصطلاحې تعریف په اړه د مؤلف، مصنف، هنرمند او محقق د حقونو څخه د ملاتړ قانون (دریمه) ماده وایي: اقتباسي اثر هغه نوی اثر دی، چې د نورو پنځوونکو له مخکیني اثر یا آثارو څخه په ګټې رامنځته شوی وي. (د مخترع او مکشف د حقوقو د ملاتړ قانون، ۱۳۸۷: ماده ۳). له اثارو څخه اقتباس، که هغه د لفظونو اقتباس وي یا د معنا او یا هم د الفاظو او معنا اقتباس وي، د مباحو چارو له جملې څخه دی او هر څوک چې وغواړي کولای شي، چې د نورو له آثارو او تألیفونو څخه د هغه د مؤلف یا لیکوال له اجازې پرته علمي ګټه واخلي؛ خو په دې شرط چې اقتباس کوونکی د اقتباس په وخت کې ځان د علمي امانت په رعایت مقید کړي. (فضلی، ۱۳۹۹: ۱۲۶-۱۲۷). یعنې هر کله چې یو مؤلف د کتاب، مقالې یا داسې نورو د لیکلو په موخه، د نورو له آثارو څخه ګټه اخلي، باید هر مطلب، چې د هر لیکوال له اثر څخه یې اقتباس کوي، په هماغه کتاب او هماغه لیکوال په اثر پورې منسوب کړي او پرته له دې یې د هغوی پر حقونو باندې تیری کړی دی او دا به له علمي یا ادبي غلا یا نورو د آثارو او افکارو له غلا پرته بل څه نه وي. (قاسم نژاد، ب-ت: ۱۱۵). دغه ډول اقتباس په واقعیت کې له علمي خیانت او د نورو پر حقونو باندې تیری دی. د نورو د معنوي ګټو او افکارو په پایلو باندې تیری غلا ده او د اسلامي شریعت له مخې حرام کار دی؛ ځکه الله جل جلاله فرمایلي دي:

(لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيَجُوبُونَ أَنْ يَحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ). (سورت ال عمران آیت ۱۸۸).

ژباړه: په تحقیق سره هغه کسان دې گمان نه کوي، چې څه یې کړي، په هغو خوشحالي کوي او دا خوښوي، چې څه یې نه دي کړي، په هغو وستایل شي، هیڅکله دې گمان نه کوي، چې د هغوی لپاره له عذاب څخه نجات شته، دردونکی عذاب به ولري.

دا مبارک آیت پدې باندې دلالت کوي، چې کله یو څوک د بل چا له لیکنو څخه گټه پورته کوي او بیا یې ځانته منسوبوي او پدې خوښ وي، چې په هغه څه چې ده نه دی کړی او د بل چا څخه یې اقتباس کړی په هغه باندې په خلکو کې وستایل شي، چې د پوره علم خاوند دی او ښه لیکنه یې کړی نو دا کار حرام عمل دی او د الهي عذاب وسیله گنل شوې ده.

همدارنگه د حضرت ابوذر رضی الله عنه څخه روایت دی (هغه له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي دي، چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم داسې فرمایلي دي: (مَنْ دَعَا مِنْ شَيْءٍ لَيْسَ لَهُ فَكَيْسَ مِنْهُ)). (القریونی، ب-ت ص ۱۶۷).

ژباړه: څوک چې د هغه څه ادعا وکړي، چې د هغه نه وي، نو زموږ له ډلې څخه نه دی او خپل ځای باید په اور کې جوړ کړي. نو دغه حدیث شریف هغو لیکوالانو ته خطاب دی، چې په خپلو لیکنو او مقالو کې د نورو له آثارو او تألیفاتو څخه گټه اخلي؛ خو کوم مطالب او موضوعات، چې د هغوی له آثارو څخه یې اقتباس کوي، د هغو په اصلی خاوندانو پورې یې نه منسوبوي او داسې ښیي، چې د دغه استفاده شوو مطالبو مبتکر او پنځوونکي پخپله دوی دي.

زمونږ د هیواد د مؤلف، مصنف، هنرمند او محقق د حقونو د ملاتړ قانون د اقتباس د حالتونو او له اثر څخه د استفادې په اړه داسې وایي:

لومړی: د کوچنیو آثارو یا د آثارو د لنډیز بیا تولید په تعلیمي موسسو کې د تدریس په موخه، چې موخه ترې د مستقیمو یا غیر مستقیمو سوداگریزو گټو لاسته راوړل نه وي، جایز دي پر دې شرط چې:

۱- د بیا تولید عملیه د یو ځل لپاره وي او د تکرار په صورت کې د هغه مواد باید جلا او له یو بل څخه بېل وي.

۲- د یو لړ هغه حقونو، چې ښوونیزه موسسه له هغو باید خبره شي، په تنظیم کې د ذی صلاح مرجع له خوا د بیا تولید لپاره ډله ییز جواز موجود نه وي.

۳- په ټولو نسخو کې د پنځوونکي نوم او د اثر عنوان یاد شوی وي.

دویم: د یو اثر د نقل کاپي کولو او نسخه اخیستل له هغه څخه د گټې اخیستو په موخه د لاندېنویو شرایطو له مخې جواز لري:

۱. په هغه صورت کې چې د مستقیمې یا غیر مستقیمې مادي گټې تضمینوونکې نه وي.

۲. په هغه صورت کې چې خپره شوې مقاله، د اثر تلخیص یا اقتباس وی او نسخه اخیستل د شخصي اړتیاوو د لرې کېدو په موخه د لاندینیو مواردو په رعایت سره ترسره شوی وی:

- کتابخانه یا آرشیف ډاډمن شي، چې کاپي یوازې د مطالعې یا څېړنې په موخه د یو ځل لپاره د گټې اخیستو وړ گرځي.

- د یو لړ هغه حقونو چې بنوونیزه مؤسسه له هغو باید خبره شي، په تنظیم کې د ذی صلاح مرجع له خوا د بیا تولید لپاره ډله ییز جواز موجود نه وي (د مؤلف، مصنف، هنر مند او محقق د حقوقو د ملاتړ قانون، ۱۳۸۷: ماده ۴۰ (۱ او ۲)).

دریم: د بل ورته کتابتون یا آرشیف په دایمي کلکسیون کې د اصلي نسخې د ساتنې یا ورکې شوې، له منځه تللې یا د بې گټې نسخې د تعویض په موخه د اړتیا په وخت کې بیا تولید یا تکثیر د لاندینیو شرایطو له مخې جواز نه لري:

الف: تر معقولو شرایطو لاندې د هغه د نسخې یا کاپي تر لاسه کول ناممکن وي.

ب: د بیا تولید یا فوتو کاپي عمل، یو ځلې حالت ولري. (د مؤلف، مصنف، هنر مند او محقق د حقوقو د ملاتړ قانون، ۱۳۸۷: ماده ۴۰ (۳)).

۲.۲. د اختراع د تولید یا تألیف د چاپ نوی والی

د معنوي ملکیت د حقونو خاوند، چې هر کله خپلې اختراع یا تألیف څخه فارغ شي، د معمول په ډول د هغه د تولید او خپرېدو په هڅه کې کیږي. طبعی ده، چې دغه کار له بل لوری سره د عقد د کولو له لارې ترسره کیږي. د اختراع شوي شي بیا تولید یا د تألیف شوي کتاب د بیا چاپ کولو دغه حالت یو مشروع صورت دی؛ ولې ځینې وختونه دا کار بیا په نامشروع توگه تر سره کیږي او د اختراع شوي شي د بیا تولید او د تألیف شوي اثر د بیا چاپ نامشروع صورتونه هغو صورتونو ته ویل کیږي، چې په هغه کې د معنوي ملکیت اړونده حقونه که هغه معنوي حقونه وي یا مالي حقونه، د تیري لاندې راځي، چې نوموړي صورتونه په لاندې ډول په گوته کولای شو:

الف: د معنوي ملکیت د حقوقو خاوند د کارخانې له مالک یا له خپرندویه ټولنې سره د اختراع معین شمېر بېلگو د تولید یا د کتاب د محدود شمېر نسخو د چاپ پر بنا یو قرارداد لاسلیکوي او وروسته له هغه د کارخانې مالک یا د چاپ خونې څښتن د معنوي ملکیت د حقونو د خاوند له اجازې یا خبرتیا پرته، له توافق وړ اندازې څخه ډیر تولید یا چاپوي او په دې ډول غواړي، چې ډېره گټه لاسته راوړي. (سعیدی، ۳/قوس/۱۳۹۹).

ب: د معنوي ملکیت د حقونو خاوند د کارخانې له مالک یا له خپرندویه ټولنې سره د اختراع معین شمېر بېلگو د تولید یا د کتاب د محدود شمېر نسخو د چاپ پر بنا یو قرارداد لاسلیکوي او وروسته له دې چې د اتفاق وړ بېلگې یا نسخې تولید یا چاپ کیږي، یا ټول پلورل کیږي، یا د هغوی اکثریت پلورل کیږي، د کارخانې خاوند یا د چاپخونې مالک د معنوي ملکیت د حقوقو د خاوند له

اجازې او خبرتیا پرته، د دویم ځل لپاره د هغې اختراع په تولید یا د نوموړي کتاب په چاپ لاس پورې کوي (فضلی، ۱۳۹۹: ۱۲۹).

ج: د معنوي ملکیت د حقوقو خاوند د کارخانې له مالک یا له خپرندویه ټولنې سره د اختراع معین شمېر بېلگو د تولید یا د کتاب د محدود شمیر نسخو د چاپ پر بنا یوازې د یو ځل لپاره قرارداد لاسلیکوي او د قرارداد له نافذیدو او بازار ته د اختراع شوي یا تألیف شوي شي له وړاندې کولو وروسته د یوې بلې کارخانې مالک یا د بلې خپرندویې ټولنې خاوند د معنوي ملکیت د حقونو د مالک یا د عقد د لوري کارخانې یا خپرندویې ټولنې له اجازې پرته د نوموړې اختراع یا کتاب په تولید او چاپ لاس پورې کوي. پورتنی درې گوني صورتونه د معنوي ملکیت حق د خاوند پر حقوقو تیری گڼل شوی، چې د اسلامي شریعت د احکامو له مخې دا کار حرام او منعه دی (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۷).

لکه څرنگه چې الله ﷻ په قران کریم کې فرمایي:
(أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۗ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا) (سُورَةُ النَّسَاءِ، آیت نمبر ۲۹). ژباړه: (ای مؤمنانو! په خپلو مینځو کښې یو د بل مالونه په ناروا توگه مه خورئ، مگر خورئ یې چې راکړه ورکړه د دواړو خواو په خوښۍ سره (په روا توگه) وي او خپل ځانونه مه وژنئ باور ولرئ چې الله پر تاسې مهربان دی).

دا مبارک آیت پدې باندې دلیل دی، چې د اختراع شوي شي د بیا تولید او د تألیف شوي اثر د بیا چاپ نا مشروع صورتونه، چې پورته توضیح شول، په حقیقت کې په ناروا او حرامه طریقه د بل چا د مال خوړل دي او له دې کار څخه الله تعالی د منعې حکم فرمایلی دی.

همدارنگه نبی کریم علیه سلام په یو مبارک حدیث کې داسې فرمایلي دي: (مَنْ دَعَا مِنْ شَيْءٍ لَيْسَ لَهُ فَلَيْسَ مِنْهُ). (القزوينی، ب-ت ص ۱۶۷). ژباړه: څوک چې د هغه څه ادعا وکړي، چې د هغه نه وي، نو زموږ له ډلې څخه نه دی او خپل ځای باید په اور کې جوړ کړي.

له دې مبارک حدیث څخه هم په ډاگه معلومیږي، چې که د تولیدي مؤسسې یا د تألیف د چاپخونې څښتنان د اختراع د تولید او د تألیف د چاپ او نشر په برخه کې په داسې کړنو لاس پورې کوي، چې دوی ته یې اجازه نه وي ورکړل شوې؛ نو دا کار نبی علیه سلام غندلی او ددې ډول کړنو تر سره کوونکي یې د اور مستحقین بللي دي.

۳.۲. د تألیف ژباړه

د ژباړې کلمه د عربې ژبې له التَّرْجَمَةِ کلمې څخه اخیستل شوې، چې معنی یې د یو اصلي لیکل شوي متن، د مصدر له ژبې څخه یوې بلې ژبې ته د اړولو څخه عبارت ده (هشام علی جواد، ۲۰۱۰: ۱۸). په همدې ترتیب سره ژباړه له یوې ژبې څخه بلې ژبې ته د تعبیر په معنا سره ده (گروه مؤلفین انتشارات ایمان، ۱۳۸۳: ۸۴). یا له یوې ژبې څخه بلې ژبې ته د یوه مطلب د روایت کولو لپاره کارول شوې ده (عمید، ۱۳۸۹: ۳۳۶).

په اصطلاح کې له یوې ژبې څخه بلې ژبې ته د یوې موضوع یا متن تعبیرو او اړولو ته ژباړه ویل کیږي. پدې ځای کې ورڅخه هدف دادی، چې یو تالیف له یوې ژبې څخه بلې ژبې ته واړول شي یا وژباړل شي (کرزی، ۱۳۷۴: ۱۱-۱۲).

ژباړه هم یو ډول ابتکار دی او دغه ابتکار د ژباړې د معانیو په فهم، د اړولو په اسلوبونو او طریقو، د بلې ژبې له کلیمو او عبارتونو سره د افکارو او مفاهیمو په تعبیر کې داسې انعکاس مومي، چې د ژباړن د ذهني وړتیا اثار او نښې او د هغه فکري توانایي گڼل کیږي (نذیر، ۱۳۹۱: ۴۱۵).

په دې هکله چې آیا د اثر خاوند کولای شي بلې ژبې ته د خپل اثر د ژباړلو څخه ژباړن منع کړي یا نه، د معاصرو فقهاوو او لیکوالانو له خوا دوه ډوله نظرونه وړاندې شوي دي (فضلی، ۱۳۹۹: ۱۳۰).

لومړۍ نظریه: دغه ډله علماء په دې باور دي، چې د اصلي اثر خاوند نشي کولای، چې د خپل اثر په اړه د خپلو حقونو د ملاتړ غوښتنه وکړي او خلک نورو ژبو ته د هغه له ژباړې څخه منع کړي، بلکې ژباړن چې د هر اثر ژباړه وغواړي، کولای شي چې هغه د اصلي مؤلف د اجازې پرته په هره ژبه یې چې غوښتي وي وژباړي؛ خو په دې شرط چې معنوي حقونه یې د خپل مؤلف لپاره وساتي.

د دغې نظریې پلویان د خپلې نظریې د اثبات لپاره لاندې دلایل وړاندې کوي:

- کوم کړاوونه چې اصلي مؤلف د تالیف په برخه کې گاللي دي، ژباړن یې هم زغمي؛ ځکه ژباړن هڅه کوي، خو د هغه ژباړه له اصلي اثر سره په سمون کې وي.

- د علومو په ځانگړي ډول د شرعي علومو خپرول او د خلکو لاسونو ته د هغو رسول په ځانگړي ډول په اوسنیو شرایطو کې چې له نورو ملتونو سره اړیکه ډیره اسانه شوې ده، په هغو ژبو سره چې خبرې پرې کوي واجب ده او هر کله چې د آثارو ژباړه که د هغو د مؤلفینو له اجازې پرته تر سره شي، واجب الاداء بلل کیږي.

- په اوسنیو شرایطو کې نورو ملتونو په مختلفو برخو؛ لکه صنعت، روغتیا، انجنیري، معلوماتي تکنالوژي او داسې نورو کې ډیر پرمختگ کړی دی او په دغو برخو کې یې ډیر قیمتي آثار لیکلي دي او مسلمانان هغو ته ډیره اړتیا لري؛ نو که ددغه آثارو ژباړه که د هغو د مؤلفینو له اجازې پرته هم وي جایز وگڼل شي، نو د اسلامي امت مصالح به په مجموع کې تأمین شي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۹).

دویمه نظریه: دغه ډله په دې نظر دي، چې د اثر اصلي خاوند کولای شي، چې د خپل اثر په اړه د خپلو حقونو د ملاتړ غوښتنه وکړي او نور خلک، نورو ژبو ته د هغو له ژباړې څخه منع کړي. له دې مخې، ژباړن نه شي کولای، چې هېڅ اثر د هغه د مؤلف له اجازې پرته وژباړي د دې نظریې پلویان وایي، اصلي مؤلف یا ناشر په هغه صورت کې د اثر د ژباړلو څخه د نورو د منع کولو حق لري، چې په خپل اثر کې یې لیکلي وي، چې د دغه اثر ژباړه نورو ژبو ته ممنوع ده او که داسې ونکړي د هغه په ژباړې یا یې د ځینو برخو په ژباړه کې هېڅ ډول ستونزه نشته (ابوالتمی، ۱۳۹۹: ۱۱۸-۱۱۹).

د مؤلف په حقونو پورې اړونده قوانینو او حقوق پوهانو همدا دویمه نظریه منلې ده او دخپل نظر دسمون لپاره په لاندې دلایلو استدلال کوي.

۱: له ژباړې څخه مطلب د اثر اړول دي له يوې ژبې څخه بلې ته، دا کار ددې غوښتنه كوي، چې ژباړن بايد ځواكمن، دقيق او امين شخص وي؛ خو په اوس وخت كې دا سې ډېر كم ليدل كيري، چې ژباړن دې دا ځانگړتياوې ولري، نو ممكنه ده چې ژباړونكی د مؤلف اثر داسې وژباړي، چې مؤلف د خبرې مطلب نه وي او د داسې ژباړې په پايله كې د مؤلف علمي پانگه متضرره كيري، نو بايد داسې يو شخص، اثر له يوې ژبې څخه بلې ژبې ته و ژباړي، چې د ژباړې اهليت ولري او كه چېرې د ژباړې اهليت ونه لري او يا هم اهليت ولري خو په قصدي شكل غواړي د مؤلف په اثر كې د ژباړې له لارې تغير راوړي، نو په دې حالت كې د مؤلف په حقونو تېرى كوونكی او خاين پېژندل كېږي.

۲: د مؤلف له اجازې څخه پرته د هغه د اثر ژباړل مؤلف د مالي حقونو له اړخه زيانمن كوي، ځكه په دې حالت كې يا د پيسو په بدل كې د ژباړې په حق كې د تصرف له لارې او يا هم له دې لارې، چې د اثر ژباړه نسبت اصلي اثر ته زياته وځليري، مؤلف د زياتو پيسو د لاس ته راوړلو اصلي چانس له لاسه ورکوي، ولې دا چې له دې لارې مؤلف له مالي اړخه زيان وينی يقيني خبره نه ده، بلکې احتمالي ده، نو چې احتمالي ده؛ نو د اعتبار وړ هم نه ده همدارنگه له يوې ژبې څخه بلې ژبې ته د اثر ژباړل مؤلف د خپل اثر له مستحق والي څخه نه غورځوي، ځكه په هماغه شكل لكه د اثر د ژباړې څخه مخکې، چې په مؤلف پورې منسوب و، له ژباړې څخه وروسته يې هم مؤلف ته نسبت كيري. نو په همدې اساس د اثر ژباړه هغه له دې مفهوم څخه نه غورځوي (نذير، ۱۳۹۷: ۲۲۰).

د فقهاوو د نظرياتو او دلايلو له بيانولو او توضيح څخه وروسته لاندې مهم ټکي په لاس راځي:

لومړی: كه چېرې مؤلف په خپل اثر كې دا جمله (ددې اثر ژباړل نورو ژبو ته منع دی) نه وي ليكلي، په دې صورت كې د اثر د ژباړلو په برخه كې هېڅ مانع نشه او ژباړل يې جازي دي.

دويم: هرکله چې د اسلامي اثارو له ژباړلو څخه هدف د اسلام په لوري دعوت او د احكامو بيانول وي، په دې صورت كې د اثارو ژباړه پرته د اثر د اصلي مؤلفينو له اجازې څخه جازي ده، ځكه په دې صورت كې ژباړه د اسلامي دين د تبليغ او هغې ته د دعوت كولو وسيله ده. اسلامي امت مكلفيت لري، چې د قرآنكريم الفاظ، د هغې معناوې او د اسلامي شريعت احكام تر نورو ملتونو او ټولنو پورې ورسوي. دا روښانه خبره ده، چې د الهي رسالت تبليغ نورو ملتونو ته د ژباړې له طريقې څخه بغير نه شي ترسره كېدلای او همدارنگه د ژباړونكو په دې مكلف كول، چې خامخا بايد د ژباړې په وخت كې د اثر د اصلي خاوند څخه اجازه واخلي د دين دتبليغ او دعوت له اهدفو سره سمون نه خوري، ځكه چې پداسې يو حالت كې د اثر له اصلي خاوند څخه اجازه اخيستل مشكل كار دی او كله كله ناممكن هم دی (نذير، ۱۳۹۷: ۲۲۱).

درېيم: كه چېرې د اثر څښتن پرته له دې چې مسلم وي يا غير مسلم، ژباړونكو ته د خپل اثر د ژباړلو اجازه ورنه كړی، نو د ژوند په بېلابېلو اړخونو كې چې د اثر ژباړه د مسلمانانو په گټه وي او د

هغوی مصلحتونه تأمینوي، نو په دې صورت کې د اثر ژباړه د اثر د خاوند له اجازې پرته جایز ده، که څه هم چې دا کړنه د اثر د مالک شخصي مصالح له خطر سره مخامخ کوي، خو دا پروا نه لري ځکه چې د اثر ژباړه د اسلام او مسلمانانو د عمومي مصالحو د تأمین لپاره تر سره کېږي او په دې اړه یوه فقهي قاعده هم شته چې وايي: (د عمومي مصالحو د لاسته راوړلو لپاره شخصي مصالح له پامه غورځول کېږي) (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۲۲).

څلورم: له ذکر شویو حالاتو څخه پرته، که څوک وغواړي کوم اثر و ژباړي، نو باید له اصلي مؤلف څخه یې اجازه ترلاسه کړي. که څه هم چې ژباړه یو ابتکار او نوې لاسته راوړنه ده، ولې بیا هم دا د بل شخص په تألیف کې یو ډول تصرف دی، ځکه چې له ژباړې وروسته د ژباړل شوي اثر نسبت بیا هم د اثر اصلي مؤلف ته ورکول کېږي او اصلي مؤلف د اثر مسؤولیت پر غاړه لري. د یادولو وړ ده، چې د اثر د ژباړلو اجازه د اثر د مالک څخه هغه وخت شرط ده، چې ژباړونکی وغواړي له ژباړې څخه وروسته ژباړل شوی اثر چاپ او نشر کړي، ولې که چېرې د ژباړونکي موخه د ژباړل شوي اثر چاپول او نشرول نه وي، بلکې موخه یې شخصي گټه وي، نو په دې صورت کې د اثر د اصلي مؤلف څخه د ژباړې اجازه شرط نه ده. مهمه خبره دلته داده، چې ژباړونکی سربېره پر دې چې په ژباړه کې هڅه او خواري کوي او په دې برخه کې زحمتونه او تکلیفونه گالي، په ډېر دقت او د مفاهیمو په ښه تعبیر او د غوره اسلوبونو په ټاکلو سره یو ډول ابتکار له ځانه ښايي، نو په همدې اساس د حقونو د ملاتړ څخه برخمن گڼل کېږي، لکه څنگه چې د اثر اصلي مؤلف وړ څخه برخمن دی (محمدزاده وادقانی، ۱۳۹۸: ۲۶۸).

۴.۲. په تألیف او اختراع کې بدلون راوستل

تر دې عنوان لاندې مونږ دوه مطلبونه تر بحث لاندې نیسو، چې په لومړي مطلب کې د تألیف او اختراع په نوم یا سرلیک کې بدلون راوستل او په دویم مطلب کې به په خپله د تألیف او اختراع په ذات کې د بدلون راوستلو موضوع تر څېړنې لاندې ونیسو، چې په ترتیب سره په لاندې توگه وړ باندې بحث کوو.

۴.۲.۱. د تألیف او اختراع په نوم یا سرلیک کې بدلون راوستل

نوم ایښودنه او یا د سرلیک ټاکل د تألیف یا اختراع شوي شي لپاره د تألیف یا اختراع د خاوند د حقونو له جملې څخه گڼل کېږي. لکه څرنگه انسان حق لري، چې د خپلو اولادونو لپاره مناسب نوم انتخاب کړي، په همدې ډول سره دا حق د تألیف شوي اثر یا اختراع شوي شي په برخه کې هم لري او کولای شي هغه نوم چې مناسب یې گڼي د خپل تألیف کړي اثر یا اختراع کړي شي لپاره وټاکي (شیم، ۲۰۱۴: ۱۳۴).

دا چې تألیف یا اختراع د انسان د عقل او فکر ثمره ده، نو په همدې اساس د یو بل چا لخوا د تألیف شوي اثر یا اختراع شوي شي نوم بدلول یا له منځه وړل دا هم د تألیف یا اختراع د اصلي مؤلف په حقونو باندې یو ډول تېری دی او هېڅ کله جواز نه لري (فضلی، ۱۳۹۹: ۱۳۲).

د تالیف په نامه یا عنوان کې د بدلون راوستل بېلابېل صورتونه لري، چې د هغې له جملې څخه د لاندې صورتونو څخه یادونه کولای شو:

۱- کله داسې کیږي، چې اثر په یوه ټاکلي نامه سره چې اصلي مؤلف ورته ټاکلی وي نشریږي او بیا یې په سرلیک کې د کلي یا جزئي بدلون راوړلو وروسته د بیا ځل لپاره چاپ او نشریږي دا ډول بدلونونه په پخوانیو تالیفاتو کې لیدل کیږي او داسې کتابونه هم شته، چې څو ځلې په بېلابېلو نومونو باندې چاپ شوي دي. پداسې حال کې چې ددې نومونو له جملې څخه هیڅ یو یې هم د اثر د اصلي مؤلف له خوا ټاکل شوی نه دی. د اثارو په نومونو کې دا ډول بدلونونه ډېری هغه کسان راوړي، چې ددې ډول اثارو څېړنه ترسره کوي او یا هم هغه مطبعې چې اثار نشر ته سپاري ددې لپاره چې خلک ددې اثارو پېرودلو ته و هڅوي، نو په نوم یا سرلیک کې یې بدلون راوړي (الشهرانی، ۱۴۲۹ق: ۴۸۸). که چېرې ثابته شوه، چې اصلي مؤلف د خپل اثر لپاره نوم یا سرلیک نه و ټاکلی، نو په دې صورت کې د اثر اصلي مؤلف د نوم ایښودنې به برخه کې خپل حق له منځه وړی او دا کار یې د نورو لپاره مباح گرځولی دی، نو هغه کس چې ددې اثر د چاپ او نشر چارې پر غاړه لري کولای شي، چې د اثر لپاره نوم وټاکي، چې دا چاره جایز گڼل کیږي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۲۲).

۲- معمولاً کوشش کیږي، چې د مشهورو او پیژندل شوو لیکوالانو د مهمو او مشهورو اثارو څو فصلونه یا موضوع گانې تر یو نوی نوم لاندې نشر شي، چې کوم ډول تغیرات؟ د پخوانیو مشهورو علماوو او لیکوالانو په اثارو کې را وستل کیږي او داسې فکر کیږي، چې دا نوی اثر دی او د لومړي ځل لپاره چاپ او نشر شوی دی؛ ولې په حقیقت کې دا نوی اثر نه دی او د هماغه پخواني اثر مهم فصلونه او موضوعگانې تر یوه نوي نوم لاندې چاپ شوي دي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۲۴).

۳- کله کله د اثر د نامه یا سرلیک په بدل کې چې د اصلي مؤلف له خوا ایښودل شوی وي د چاپ او نشر مطبعې له خوا یو لړ رسمونه او تصویرونه ور اضافه کیږي، مثلاً د انسان داسې رسم چې په قبر یا جهنم کې د عذاب په حالت کې وي یا د جن یا شیطان تصویر او یا هم داسې تصویرونه په اثر کې رسمول، چې انسان ته غیبی امور په فکر کې ورولي، نو د داسې شیانو رسمول د کتابونو پر پوښونو باندې شرعاً حرام دی، ځکه پدې کار سره د غیبی امورو بنودل دي او دا جواز نه لري او د غیبی امورو په کیفیت باندې پرته له الله جل جلاله څخه بل هېڅوک نه دي خبر، لکه چې الله تعالی فرمایي: (قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ) وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (النمل: ۱۶۵). ژباړه: دوی ته ووايه په اسمانونو او ځمکه کېنې هېڅوک له الله پرته دغیو علم نلري او هغوی نه پوهیږي، چې کله به هغوی راپاخول کېږي.

بله دا چې د دې ډول رسمونو او علامو په رسمولو کې دروغ ښکاري. په همدې ترتیب سره دا کار د اثر د خاوند په حقونو هم یو ډول تیری دی، چې د اثر په پوښ یې دا ډول رسمونه ور اضافه کیږي. ځکه هغه ورته ددې کړنو د تر سره کولو اجازه نه ده ورکړې او بې له اجازې د بل چا په مال یا

په حقونو کې تصرف کول حرام کار دی. ځکه دا په ناروا طریقه د بل مال خوړل یا اخیستل دي او له دې کار څخه الله جل جلاله خلک منع کړي دي، لکه چې فرمایي: (وَ لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَ تَدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ) (البقرة: ۱۸۸). ژباړه: او تاسې په خپلو مینځو کې یو د بل مال په ناروا توګه مه خورئ او مه یې هغه حاکمانو ته په دې غرض وړاندې کوئ، چې تاسې ته په قصدي توګه او ظلم سره د نورو خلکو د یو څه شتمنی د خوړلو فرصت په لاس درشي.

۲.۴.۲. په خپله تألیف یا اختراع کې بدلون راوستل

د قاعدې پر بنسټ د مال د اصلي خاوند له اجازې پرته د نورو په اموالو کې تصرف کول حرام دي، چې دا فقهي قاعده پدې ډول ده: (لا يجوز لأحد أن يتصرف في ملك الغير بلا إذنه) (الزحيلي، ۱۴۲۷: ۵۵۱). ژباړه: له اجازې پرته د هېچا لپاره جایز نه ده، چې د بل ملک یا کوم حق کې تصرف وکړي. نو همدې اصل ته په کتو سره د هېچا لپاره روا نه ده، چې د نورو په تالیفاتو یا اختراعاتو کې د څښتن له اجازې پرته بدلون راوړي. په اختراع شوي یا تألیف شوي شي کې بدلون را وستل لاندې دوه صورتونه لري (فضلي، ۱۳۹۹: ۱۳۴).

۲.۴.۲.۱. د تألیف یا اختراع په اصلي نسخه کې بدلون راوستل

د تألیف او اختراع په اصلي نسخه کې بدلون راوستل په دې ډول دي، چې شخص په قصدي ډول په اصلي نسخه کې چې د اصلي مالک په لاس کې وي او یا هم د بل شخص په لاس کې چې د عاریت، امانت او یا هم رهن په شکل ورسره ایښودل شوی وي، بدلون راوړي یعنې کوم مطلب په کې کم یا زیات او یا هم حذف کړی؛ نو په دې صورت کې تغیر راوستونکی د بل چا په ملک او مال کې پرته د اصلي مؤلف له اجازې څخه تصرف کړی دی او د هغه څه مسؤل دی، چې له دې تصرف کولو څخه رامنځ ته کېږي، ځکه چې که شخص د بل چا په مال کې داسې بدلون راوړي، چې د مال د له منځه تګ لامل شي، بدلون را وستونکی مسؤل پېژندل کېږي او ضمان ورباندې لازم دی. دا چې دا ډول بدلون راوړل د مال د تلف کېدو سبب ګرځيږي، نو پدې اړه یوه فقهي قاعده شته، چې وايي: (مَنْ أْتَلَفَ مَالَ الْغَيْرِ فَهُوَ لَهُ ضَامِنٌ). ژباړه: هر څوک چې د بل چا مال تلف کړي د هغې ضامن دی

دغه قاعده د تألیف او اختراع په برخه کې هم د عملي کېدو وړ ده او هغه په دې ډول، چې که چېرې د بدلون راوړونکي د بدلون د کړنې له امله تألیف یا اختراع شوی شي له منځه لاړشي، نو بدلون راوړونکی مسؤل دی (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۴).

۲.۴.۲.۱. په اختراع شوي شي یا چاپ او نشر شوي اثر کې بدلون راوستل

په جوړو شوو یا چاپ شوو نسخو کې بدلون راوړل پدې ډول دي، چې تولیدي مؤسسه یا مطبعه اختراع یا تألیف په داسې شکل تولید یا چاپ کړي، چې د هغه صورت او شکل سره مخالف وي کوم، چې اصلي مؤلف یې ورته ټاکلی وي، مثلاً د کارخانې او مخترع ترمنځ د اختراع شوي شي د جوړولو او تولید قرارداد داسې شکل ترسره شي، چې د تولید کېدونکي شي شکل او صورت مخترع و ټاکي او له دې وروسته تولیدي مؤسسه په نوموړي شي کې بدلون راوړي او بیا یې تولید کړي. په

دې حالت کې تولیدوونکی لوری د معنوي ملکیت حقونو په څښتن باندې تېری کړی دی؛ خو کله چې یو شخص د اختراع یوه تولید شوې نسخه له بازار څخه وپېري او بیا په کې بدلون راوړي، نو په دې حالت کې نوموړي شخص په خپل ملک کې تصرف کړی دی او هېڅ ډول تېری یې د مخترع په حقونو باندې ندی ترسره کړی (الشهرانی، ۱۴۲۹ق: ۴۹۳).

په لیکل شوي اثر کې بدلون راوړل زیات صورتونه لري، چې په لاندې توگه ورڅخه یادونه کوو: لومړی: کله یو شخص د مولف د بدنامولو په موخه د هغه په اثر کې بدلون راوړي. د بېلگې په ډول تالیف ته له خپله ځانه یوه موضوع اضافه کړي او هغه اصلي مؤلف ته منسوبوي، ترڅو مؤلف بدنام کړي په دې صورت کې علاوه پدې، چې د مولف په حقونو یې تجاوز ترسره کړی، پخپله په مولف یې هم بهتان ویلی دی (فضلی، ۱۳۹۹: ۱۳۵).

دویم: ځینې وخت یو شخص د مؤلف په اصلي نسخه کې ددې لپاره بدلون راوړي، چې په یاده نسخه کې موجودې تېروتنې سمې کړي، پدې صورت کې دا ډول بدلون د څېړونکي او یا هم نشرونکي لخوا ترسره کیږي. هرکله چې دا ډول تېروتنې په نورو نسخو کې کیږي، نو پرڅېړونکي لازمه ده، چې ددې نسخه په حاشیه کې د یادو تېروتنو سمونې ته اشاره وکړي او که چېرته دا ډول تېروتنې د قرآن کریم په آیتونو کې شوې وي، نو پدې صورت کې ددې ډول تېروتنو سمونې له علمي امانت سره هېڅ ډول مخالفت نه گڼل کیږي، ځکه چې د قران کریم احترام د مؤلف د حقوقو په احترام باندې مقدم دی (زرین کوب، ۱۳۷۷: ۱۱-۱۲).

دریم: د مؤلف له اجازې پرته په اثر کې د یوې موضوع کمول یا ډېرول، چې دا ډول تصرف د بل چا په ملکیت کې ناوړه عمل دی، ځکه په حقیقت کې اثر د مؤلف د عقیدې، افکارو او علمي انداز څرگندونه کوي. نو په علمي اثارو کې کموالی یا زیاتوالی راوستل نه یوازې دا چې د اثر د مالک په معنوي حقونو تېری دی، بلکې د ټولې ټولنې په معنوي حقونو تېری گڼل کیږي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۲۶).

۵.۲. د اختراع له خاوند څخه تقلید کول

اړینه ده چې په دې ځای کې په څلورو موضوعاتو باندې بحث وکړو، چې په لاندې عنوانونو کې یې په ترتیب سره ترڅېړنې لاندې نیسو:

۵.۲.۱. د اختراع له خاوند څخه د تقلید پېژندنه

د تقلید کلمه د عربي ژبې له (قل د) ریښې څخه ده، چې یو شي سره د بل شي تړلو او د دوی ترمنځ د پیوستون معنا لری او د همدې معنی په اساس دا کلمه، یو شی د بل په غاړه کې اچولو په مفهوم هم کارول کیږي (ابن منظور، ۱۴۱۴: ۳۶۵). همدارنگه تقلید په لغت کې د پیروي، د غاړې بند، یا هم د غاړې څنځیر په معنا کارول کیږی (گروه مؤلفین انتشارات ایمان، ۱۳۸۳: ۹۸). او د معنوي ملکیت حقونو په اصطلاح کې تقلید دې ته وايي، چې یو شخص د اصلي او پخواني مخترع له کارونو څخه پیروي

کوي، خو د هغه د اختراع کړای شوي شي په څېر يا هغه ته نږدې يو شی تولید کړي او د هغې له مخې د خپل ځان لپاره د مادي او مالي لاسته راوړنو او گټې زمينه برابره کړي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۷).

۲.۵.۲. د اختراع له خاوند څخه د تقلید صورتونه

له اختراع او بشري مصنوعاتو څخه تقلید کول بېلابېل صورتونه لري، چې په لاندې ډول ورڅخه یادونه کوو:

۲.۵.۲.۱. له اصلي مخترع څخه په ټولو برخو کې تقلید کول

یعنې داسې وسیله تولید کړي، چې له اصلي اختراع سره د کار کولو د طریقې، ظاهري شکل، د تولید کوونکي نوم او تولیدي یا تجارتي نښې په برخو کې پوره ورته والی ولري، په دې صورت کې تقلید کوونکی د تزویر او فریب مرتکب شوی دی او سربېره پردې یې تولید کوونکی شرکت او د هغه سوداگریزه نښه، چې اصلاً د بل شخص پورې اړه لري خپل ځان ته منسوب کړی دی (تقلید از علائم تجاری و اختراعات و رقابت مکارانه، (https://companyregister.ir, 1403/7/6, 10: 32pm).

۲.۵.۲.۲. له اصلي مخترع څخه داسې تقلید کول، چې نوم او نښه یې د اصلي اختراع سره توپیر ولري

دا ډول پیروي کول خپل ځان ته د بل شخص د شي نسبت ورکول نه دي، بلکې ورته نږدې دی، ځکه چې تقلید کوونکی سربېره پر تقلید اختراع شوی شی خپل ځانته منسوبوي او خپله سوداگریزه نښه ورباندې نښلوي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۶).

۲.۵.۲.۳. له اصلي مخترع څخه داسې تقلید کول، چې د اختراع له ظاهري شکل سره توپیر ولري، یعنې له اصلي مخترع څخه په داسې شکل پیروي کول، چې د اختراع شوي شي له ظاهري شکل سره، د تولید شوي شي ظاهري بڼه توپیر ولري، په دې حالت کې تقلید کوونکی په داخلي برخو او د کار کولو په طریقه کې له اختراع شوي شي څخه تقلید کوي، ولې دا چې اصلي نوم یا د اختراع خاصه نښه یې حذف کړې، نو بدلون یې د اختراع تر ظاهري شکل پورې محدود کړی دی (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۶).

۲.۵.۲.۴. د اختراع شوي شي د رامنځته کولو په طریقه کې تقلید کول

په دې صورت کې تقلید کوونکی د مخترع د کار کولو له طریقې څخه پیروي کوي، چې دا ډول پیروي د علمي اثارو او افکارو له اقتباس سره ورته والی لري. په دې حالت کې زیاتونه یا کمونه یا بل هر ډول بدلون د اختراع شوي شي دځانگړتیاوو په یوه برخه کې رامنځته کیږي. په اوسنیو شرایطو کې ډېری اختراعات همدا ډول دي، ځکه چې په اوس وخت کې تقلید کوونکي، پخپلو اختراعاتو کې د پخوانیو اختراع کوونکو له نظریاتو او پخوانیو اختراعاتو د رامنځته کېدو له طریقو څخه گټه اخلي. نو په همدې اساس دا ډول تقلید د معنوي ملکیت حقونو په څښتن باندې تېری نه گڼل کیږي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۶).

۲.۵.۳. پر اختراع باندې د تقلید له لارې د تیري د واقع کېدو شرطونه

تقلید هغه وخت د معنوي ملکیت د څښتن په حقونو تجاوز گڼل کیږي، چې د لاندې شرایطو درلودونکی وي:

۱- اختراع باید تولید شوي وي: هرکله چې د یوې اختراع په ډول، چې تر اوسه پورې تولید شوی نه وي، یو شی تولید شي، تقلید نه بلل کیږي. که هر څو د هغه څښتن د اختراع د انحصاري حق تصدیق ترلاسه کړی وي.

۲- په اختراع کې له تقلید څخه موخه مادي گټه لاسته راوړل وي: له همدې کبله د مخترع پر حقونو تقلید هغه وخت تېری گڼل کیږي چې هدف له دې تولید څخه چې اختراع ته ورته وي، مادي گټه لاسته راوړل وي (الناهی، ب-ت: ۱۹۵-۱۹۶).

۲.۵.۴. د اختراع له څښتن څخه د تقلید کولو حکم

له اختراعاتو څخه تقلید کول د لاندې دلایلو پر اساس جواز نه لري:

الف: په ذکر شوو لومړنیو درې صورتونو کې د اختراع له څښتن څخه بیروي کول د هغه پرحقونو تېری او په مادي او معنوي لحاظ د مخترع د زیانمن کېدلو سره تړاو لري.

ب: په لومړني صورت کې له اختراع څخه تقلید خلکو ته فریب او تزویر ورکول گڼل کیږي، ځکه چې تقلید کونکی له تولید شوي شي څخه، چې اصلي اختراع ته ورته وي او بازار ته یې وړاندې کوي داسې ښکاره کوي، چې دا تولید شوی شی اصلي اختراع ده، په داسې حال کې چې حقیقت داسې نه دی، همدارنگه ددغه کار تحریم او ناروا والی له هیچا څخه پټ نه دی.

ج: په دوهم صورت کې تقلید کونکی د اصلي مخترع د هڅو نسبت خپل ځانته ورکوي، پداسې ډول چې د مخترع نوم یا د هغه د تولیدي شرکت نوم، چې اختراع پکې تولیدیږي او یا هم هغه سوداگریزه نښه، چې په هغې باندې اختراع تولیدیږي، حذف کوي او پر ځای یې خپل نوم یا خپله سوداگریزه نښه لگوي.

د: په تولید کې له اختراعاتو څخه عامو خلکو ته ضرر رسېدل او په باطله طریقه د هغوی د اموالو خوړل دي، سربېره پردې له اختراعاتو ناروا تقلید د معصومو انسانانو ځانونو ته خطر متوجه کوي. د بېلگې په توگه د هغه مهمو وسایلو او الاتو په تولید او جوړولو کې تقلید کول، چې د نقلیه وسایلو لکه الوتکو، ریل گاډو او موټرو په جوړښت یا هم د څښو برېښنایي یا طبي سامان الاتو په جوړښت کې چې کارول کیږي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۷).

۲.۶.۱. د کمپیوټري برنامو او سمعي او بصري موادو کاپي کول

لکه څرنگه چې لیدل کیږي پورته عنوان دوه برخې لري، چې یوه یې د کمپیوټري برنامو او بل یې د سمعي او بصري موادو کاپي کول دي، نو دا هر یو یې د لاندې فرعی سرلیکونو په ترڅ کې تر تریب بحث لاندې نیسو:

۲.۶.۱.۱. د کمپیوټري برنامو کاپي کول

کمپیوټر یوه انګلیسي کلمه ده، چې د (to compute) له کلمې څخه اخیستل شوې او د حساب کوونکي او شمارونکي معنا لري (ایوب، ۲۰۱۱ م: ۱۷۷). او په اصطلاح کې کمپیوټر عبارت له هغه بریښنایي ماشین څخه دی، چې پروګرام منونکی وي (فیضی، ۱۳۹۰: ۵).

برنامه یو فارسي لفظ دی او د یوه بنسټ ډکار د کړندود په معنا دی او یا هم د هغو کارونو مجموعه، چې په یوه مشخص هدف پای ته رسیږي (الشهرانی، ۱۴۲۹ق: ۵۰۶). نو کمپیوټري برنامه له هغه ښوونو او تعلیماتو څخه عبارت دي، چې د کمپیوټر په دستګاه کې رامنځته کیږي، په خاصه ژبه لیکل کیږي او د یوې خاصې پایلې او معلومې موخې لپاره ورڅخه استفاده کیږي (Bainbridge, 2000:24).

یا هم کمپیوټري برنامه د هغو لارښوونو مجموعه ته ویل کیږي، چې کمپیوټر یې د یوې ځانګړې دندې په ترسره کولو کې اجرا کوي. دا لارښوونې د کمپیوټر د فعالیت لپاره حیاتي اهمیت لري، ځکه چې کمپیوټر د هر ډول کار کولو لپاره پروګرامونو ته اړتیا لري (Vivant, 2002:136).

داروبښانه خبره ده، چې کمپیوټري برنامه ددې زمانې د پوهانو او متخصصینو لخوا، چې د کمپیوټر په تولیدي شرکتونو کې کار کوي رامنځته کیږي او دوی د دې ډول برنامو په برابرولو کې زیات کار ترسره کوي او زیات وخت غواړي، نو په همدې اساس دا برنامې د دوی معنوي حق دی، نو ځکه تر ملاتړ لاندې نیول کیږي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۱۸).

۱.۱.۶.۲. د کمپیوټري برنامو د کاپي کولو حکم

که چېرته د کمپیوټري برنامو څښتنانو د کاپي کولو اجازه ورکړې وي، په دې صورت کې د دغو برنامو د کاپي کولو په برخه کې هیڅ ډول شرعي او قانوني مانع نشته، ځکه پدې حالت کې هغوی خپل انحصاري حقونه له منځه وړي او ساقط کړي یې دي، نو ځکه هرڅوک کولی شي نوموړې برنامې کاپي او ګټه ورڅخه واخلي.

اما که چېرې د ذکر شوو برنامو څښتنانو د کاپي کولو اجازه نه وي ورکړې، په دې صورت کې د کمپیوټري برنامو کاپي کول له لاندې دوه صورتونو څخه خالي نه دي:

۱- د کاپي کولو څخه موخه شخصي استفاده کول وي: کله چې یو څوک و غواړي کمپیوټري برنامې د علمي استفادې په منظور کاپي کړي، په دې حالت کې د دې برنامو کاپي کول جایز دي او اصلي څښتنان یې نشي کولی، چې څوک د خپلو برنامو له کاپي کولو څخه منع کړي.

۲- له کاپي کولو څخه موخه مالي ګټه لاسته راوړل وي: کله که یو څوک غواړي، چې د سوداګریز او اقتصادي ګټې د تر لاسه کولو په موخه کمپیوټري برنامې، چې د بل چا لخوا رامنځته شوې وي کاپي کړي، نو په دې صورت کې باید ولیدل شي، چې ایا د دې ډول برنامو څښتنان حربي کافران دي او ګټه چېرته یې څښتنان کافران وي او له مسلمانانو سره د جګړې په حالت کې قرار ولري، نو پدې صورت کې په هماغه شکل لکه څنګه چې د دوی ځانونه او مالونه خوندي نه دي، په هماغه ډول سره د کمپیوټري برنامو کاپي کول، چې د دوی اړوند وي هم جایز دي، که څه هم دوی له کاپي کولو څخه منع هم راوړې وي (نذیر، ۱۳۹۷: ۲۲۰).

که چهرته ددې برنامه خښتستان یا تولیدونکي حربي کافران نه وي. نو دلته دا کسان حتماً يا مسلمانان دي او يا هم غيرې حربي کافران دي. که د کمپيوټري برنامه خښتستان يا تولیدونکي مسلمانان وي، نو پدې حالت کې د کمپيوټري برنامه کاپي کول د د سوداگري او مادي گټې لاسته راوړلو په موخه پرته د دوی له اجازې څخه جازي نه دي، ځکه په دې صورت کې د نوموړو برنامه کاپي کول په ناروا طريقه د بل چا د اموالو د خوړلو په حکم کې راځي چې الله (جل جلاله) له دې کار څخه منع فرمايلې ده، لکه چې فرمايي:

(وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ) (سورت البقره ایت نمبر ۱۸۸).

ژباړه: تاسو خپل مالونه په خپل منځ کې په ناروا طريقه سره مه خورئ.

همدارنگه دا چې پدې کار سره د کمپيوټري برنامه اصلي خښتستان ته مالي زیان رسېدل متصور دي او زیان رسول مسلمانانو ته حرام کار دی. لکه څنگه چې له حضرت عباس (رضی الله عنه) څخه روایت شوی دی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمايل:

(لَا ضَرَرَ وَ لَا ضِرَارَ فِی الْاِسْلَامِ) (القزوینی، ب-ت: ۱۶۹).

یعني چاته زیان رسول او له چا سره په ضرر مقابله کول جواز نه لری. همدا شان د کمپيوټري برنامه کاپي کول د مسلمانانو د مال اخیستل پرته د دوی له اجازې څخه شمیرل کیږی چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم له دې کار څخه هم منع فرمايلې ده لکه چې فرمايلي یې دی:

(لَا يَحِلُّ مَالِ امْرِئٍ مُسْلِمٍ اِلَّا بِطَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ). (البيهقي، ب-ت: ۴۷۱).

ژباړه: د مسلمان مال خوړل پرته د هغه له اجازې څخه حلال نه دي.

که چېرې د کمپيوټري برنامه اصلي خښتستان غيرې حربي کافران يعنې معاهد او مستامن وي، نو په دې صورت کې له فقهاوو څخه لاندې دوه قولونه ذکر شوي دي:

۱- د علمي څېړنو او افتاء د دايمي کمېټې نظريه: د اصلي مالکانو له اجازې څخه پرته د دې ډول برنامه کاپي کول جواز نه لري، ځکه چې د غيرې حربي کافرانو حقونه د مسلمانانو د حقونو په شان محترم دي، لکه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمايلي دي:

(وَالْمُسْلِمُونَ عَلَى شُرُوطِهِمُ الْأَشْرَاطَ حَرَمَ حَلَالًا أَوْ أَحَلَّ حَرَامًا) (الترمذی، ب-ت: ۳۸۳).

ژباړه: مسلمانان پخپلو شرطونو باندې مکلف دي، مگر دا شرط چې حلال حرام او حرام حلال کړي. د پورتنیو نصوصو په پام کې نیولو سره د کمپيوټري برنامه کاپي کول، چې مالکان یې مسلمانان یا غيرې حربي کافران وي جواز نه لري، ځکه چې د غيرې حربي کافرانو حقونه د مسلمانانو د حقونو په شان د احترام وړ دي.

۲- د عبدالله بن عبدالرحمن الجبرین^۱ نظریه: دا عالم په دې باور دی، چې د غیر حربي کافرانو د کمپیوټري برنامو کاپي کول جواز لري، ځکه چې هغوی په مسلمانانو هیڅ ډول حق نه لري، هر څوک چې وغواړي د دوی له اجازې پرته نوموړې برنامې کاپي کړي، نوکولی یې شي. اما حسین بن معلوی الشهرانی په خپل لیکلي کتاب کې وایي، چې د دې موضوع په اړوند باید د امت عمومي مصالح او نوموړو برنامو ته د دوی اړتیاوې په نظر کې ونیول شي. که چېرې د کمپیوټري برنامو له څښتنانو سره ددې برنامو د د پېرېدلو په اړوند داسې تړون شوی وي، چې دوی نه شي کولی د اصلي مالکانو له اجازې څخه نوموړې برنامې کاپي کړي، نو پدې حالت کې د مقابل لوری د تړون لپاره ددې کمپیوټري برنامو کاپي کول جایز نه دي، او پر دوی لازم دي، چې په عقد کې موجودو شرایطو ته وفادار پاتې شي (الشهرانی، ۱۴۲۹ق: ۵۱۷-۵۱۸).

لکه څرنگه چې الله (ج) فرمایي:

(أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ) (سورت المایده، ۱).

یعنې ای هغو کسانو، چې تاسو ایمان راوړی دی پخپلو کړو و عقودونو باندې وفا وکړئ.

۲.۲.۶.۲. د سمعي او بصري موادو کاپي کول

دا چې سمعي او بصري وسایل د بېلابېلو موخو لپاره کارول کېږي او ددې ډول وسایلو حکم هم د هغه محتوا ته په کتو سره بېلابېل شکلونه لري، چې کله حلال، کله حرام او کله هم د حلال او حرام ترمنځ د شک په حالت کې قرار لری. دلته مور په هغه وسایلو باندې بحث کوو، چې د هغې موضوع

^۱ - شیخ عبد الله بن عبد الرحمن الجبرین په ۱۳۵۲هـ. ق کال د سعودي عربستان. د ریاض اړونده د الرین ښارگوټي د القویعیه په یو کلي کې نړۍ ته سترگې غړولي. هغه خپلې لومړنۍ زده کړې په ۱۳۵۹ق کال کې پیل کړي او په ۱۲ کلنۍ کې یې قران کریم په ناظره یاد کړ او وروسته یې ۱۳۶۷ ق کال کې حفظ کړ. له دې څخه وروسته یې له خپل استاد د ابی حبيب څخه د احادیثو کتابونه لکه صحیح مسلم، صحیح بخاری، مختصر سنن ابی او د سنن ترمذی یوه برخه یې له شرح تحفة الأحوذی سره یو ځای زده کړل. ددې تر څنګ یې د حدیثو او تفسیر نور کتابونه هم یا کړل. ددې تر څنګ شیخ د امامت عهده هم په غاړه لرله او بېلابېل تألیفات یې هم تر سره کړي دي. په ۱۳۹۰ ق کال کې د «أخبار الأحاد فی الحدیث النبوی» د رسالې په لیکلو کولو سره یې د فوق لیسانس (ماستری) درجه لاسته راوړه. په ۱۳۹۹ ق کال کې هغه د شریعتو په پوهنځي کې د دوکتورا درجې د لاسته راوولو لپاره «تحقیق شرح الزرکشی علی مختصر الخرقی» په نامه موضوع د رسالې لپاره و ټاکله او د مناقشي او دفاع څخه وروسته یې د دوکتورا سند هم ترلاسه کړ د علومو له بشپړولو څخه وروسته شیخ په ۱۴۰۲ق کال کې د علمي څېړنو، فتوی، دعوت او ارشاد په اداره کې د افتاء د غړي په توګه ومنل شو د فتواو د صادرېدو مسؤلیت په غاړه واخیست. او هم یې د شریعتو په پوهني کې د فقه او قانون په څانګه کې د استاد په حیث دنده تر سره کوله. هغه په ۱۴۳۰ ق کال د رجب میاستې په ۲۰ نېټه (۲۰۰۹ م د جولای ۱۳) د ۷۸ کالو په عمر له نړۍ څخه سترګې پټې کړې او د ریاض ښار اړونده د العود په هدیره کې خاورو ته وسپارل شو. وګوره:

زندګي نامه علامه دکتړ عبدالله بن عبدالرحمن الجبرین، 1403/9/9, 2:30PM, <https://tafsirequran.blogfa.com/post/267/>

مباح او مفید علوم دي. دا چې د سمعي او بصري موادو کاپي کول، چې د هغه موضوع مباح او مفید علوم وي د هغه د څښتنانو له اجازي څخه پرته جايز دي او که څنگه؛ پدې هکله بايد ووايو، چې دا موضوع له دوو حالتونو څخه خالي نه ده:

۱- که چېرته د سمعي او بصري موادو له کاپي کولو څخه موخه سوداگري نه وي، بلکې د هغې له محتوا څخه د علمي گټې اخيستنې په موخه يې کاپي کول صورت موندلی وي، نو په دې حالت کې د نوموړو موادو کاپي کول جواز لري او د کاپي کولو په وخت کې يې د اصلي څښتنانو اجازې ته هم اړتيا نشته.

۲- که چېرې د نوموړو موادو له کاپي کولو څخه موخه سوداگري او مالي گټه لاسته راوړل وي، نو په دې حالت کې ليدل کيږي، چې د نوموړو موادو څښتنانو نور اشخاص پدې جملې سره (د چاپ حقوق د اثر څښتن سره خوندي دي) له کاپي کولو څخه منع کړي دي، نو په دې صورت کې د نوموړو موادو کاپي کول جايز نه دي او دا د اصلي څښتنانو په حقونو باندې تېری گڼل کيږي، ځکه د هغې کاپي کول ذکر شوي اشخاص په مالي او اقتصادي لحاظ متضرر کوي، او که چېرې يې د پورتنۍ ذکر شوې جملې په نه کارولو سره اشخاص د موادو له کاپي کولو څخه نه وي منع کړي، نو په دې صورت کې نور اشخاص کولی شي نوموړی مواد کاپي کړي او گټه ورڅخه واخلي (الشهراني، ۱۴۲۹ق: ۵۲۱-۵۲۲).

ځينې علماوو لکه محمد بن عثيمين هغه نوارونه (کېسټې) چې پر ديني او شرعي علومو مشتمل وي له پورته ذکر شوي اصل څخه مستثناء کړي دي او وايي چې، خلک د دې ډول کېسټو له کاپي کولو څخه چې پر شرعي علومو سمبال وي منع کول جواز نه لري، ولې د نوموړو کېسټو څښتنان کولی شي، تر هغه وخته پورې نور اشخاص ددې ډول کېسټو له کاپي کولو څخه منع کړي، چې لگښتونه يې ور باندې کړي وي او په لاس يې نه وي راوړي، خو کله چې دوی خپل کړي لگښتونه پوره کړل، نو بيا نشي کولی نور اشخاص يې له کاپي کولو څخه منع کړي، ځکه په دې وخت کې له کاپي کولو څخه منع کول علمي احتکار بلل کيږي (نذير، ۱۳۹۷: ۲۲۳).

پايليزه

د پورته بحث څخه مو لاندې پايلې ترلاسه کړې دي:

۱- د تاليف او اختراع په حقونو د تېري موضوع په اسلامي (حنفي) فقه او د افغانستان په قوانينو کې د پوره پاملرنې وړ موضوع ده او په دې حقونو د تېري موارد لکه اقتباس، د تاليف د چاپ او اختراع د توليد نوی والی، د اثر ژباړه، د اختراع له خاوند څخه اقتباس کول او همدارنگه د کمپيوټري برنامو او

سمعی او بصري موادو کاپي کول، چې په غیر مشروع توگه تر سره کيږي په پوره تفصیل سره د هغوی اړوند احکام تر څېړنې لاندې نیول شوي دي.

۲- دا چې مؤلف او مخترع د ټولنې په پرمختگ او هوساینه کې د پام وړ رول لوبوي، نو دې ارزښت ته په کتو سره چې په ټولنه کې یې لري، د اسلامي فقهي او قوانینو لخوا تر هر اړخیز ملاتړ لاندې نیول شوي دي، زموږ هېواد هم نوموړي اصل ته په کتو سره د مؤلف او مخترع حقونو ته پوره پاملرنه کيږي او هغه دا، چې ددغه حقونو د نقض پر وړاندې یې کوټلي گامونه پورته کړي دي او ددې حقونو د تضمین لپاره یې په اړونده قوانینو کې پوره ملاتړ کړی دی.

وړاندیزونه

د یادې موضوع له څېړنې څخه وروسته لاندې وړاندیزونه لرو:

۱- دولت ته مو لومړی وړاندیز دادی، چې په پوره کوټلي اقداماتو سره د مؤلف او مخترع په حقونو د تېري مخنیوی وکړي او په واقعي معنا سره ددې حقونو د نقض مرتکبین تر عدلي او قضايي تعقیب لاندې راوستل شي.

۲- قانون جوړونکي ارگانونه په ځانگړې توگه د لوړو زده کړو وزارت باید ټولو اکاډمیکو بنسټونو او د علم او هنر مرکزونو ته داسې اصول او کړنلارې وړاندې کړي، تر څو هغه اشخاص چې تألیفات او اختراعات په غیر مجوز ډول په ځان پورې تړي او د اصلي پنځوونکو حقونه تر پښو لاندې کوي، له دې کار څخه منعه شي او اړ شي، خو خپله یوه نوې څېړنه یا اختراع رامنځته کړي.

۳- په ټولنه کې هغه ځوانان تشویق کړای شي، چې په نشت وسایلو او امکاناتو سره اختراعات کوي، همدارنگه د دوی لپاره باید په خپل مسلک کې د پرمختگ پوره زمینه برابره کړي.

۴- اړونده ادارات باید د مؤلف او مخترع د حقوقو د ارزښت او په دې حقونو باندې د تېري مواردو او د هغې د ناوړه پایلو په باره کې د عامه پوهاوي پروگرامونه، په ټولنه کې په لاره واچوي.

سرچینې

قرآنکریم

۱- البیهقي، أبو بکر أحمد بن الحسين بن علی (۱۴۳۲ هـ.ق). السنن الکبير البیهقي، القاهرة، الناشر: دار هجر- جامع الکتب الإسلامیة.

۲- الترمذی، ابو عیسی محمد بن عیسی بن سبوره (ب-ت). سنن الترمذی، الجزء الاول، پیشاور، مکتبه حقانیة.

۳- الجرحانی، علی بن محمد السید الشریف (۱۴۱۳ق). معجم التعريفات، القاهرة، دار. الفضیلة.

۴- الزحیلی، محمد مصطفی (۱۴۲۷). القواعد الفقهیة وتطبيقاتها فی المذاهب الأربعة، ج ۲، دمشق، الناشر: دار الفکر.

۵- الشهرانی، حسن بن معلوی (۱۴۲۹ق). حقوق الاختراع والتألیف فی الفقه الاسلامی، ریاض، دارطیبة للنشر والتوزیع.

- ۶- القزوينی، ابو عبدالله ابن ماجه (ب-ت). سنن ابن ماجه، کراچی، قدیمی کتب خانه.
- ۷- مجدی وهبة، کامل المهندس (۱۹۸۴). معجم المصطلحات العربية فی اللغة والأدب، بیروت: مکتبه لبنان ناشرون.
- ۸- الناهی، صلاح الدین (ب-ت). الوجیز فی الملكية الصناعية والتجارية، بیروت الاردن، دارالفرقان للنشر ولتوزیع.
- ۹- ایوب زاده، عارف، (۲۰۱۱ م) قاموس عارف، کابل، نیو کابل خپرندویه ټولنه.
- ۱۰- د مخترع او مکتشف د حقوقو د ملاتړ قانون (۱۳۸۷ه ش). عدلی وزارت، ۶۴ رسمی جریده.
- ۱۱- د مؤلف، مصنف، هنر مند او محقق د حقوقو د ملاتړ قانون (۱۳۸۷ه ش). عدلی وزارت، ۵۸ رسمی جریده.
- ۱۲- زرین کوب، عبدالحسین (۱۳۷۷ه. ش) روش علمی در نقد و تصحیح متون ادبی، تهران، آینه میراث.
- ۱۳- شیما، خضرالنادی (۲۰۱۲ م). براه الاختراع فی الفقه الاسلامی وتطبيقاتها المعاصر فی فلسطين من كلية القانون والشريعة الاسمية غزه، مکتبه عين الجامعة.
- ۱۴- عمید، حسن (۱۳۸۹). فرهنگ عمید، تهران، انتشارات راه رشد.
- ۱۵- فضلی، فضل هادی (۱۳۹۹ه ش). د معنوی ملکیتونو حقوق، جلال آباد، یار خپرندویه ټولنه.
- ۱۶- فیضی عبدالستار (۱۳۹۰ه.ش). د کمپیوټر زده کړه، خپرندویه: لر او برکتاټون.
- ۱۷- قاسم نژاد، علی. (س). "اقتباس ادبی". دانشنامه ادب فارسی 2: فرهنگنامه ادب فارسی.
- ۱۸- کزازی، جلال الدین (۱۳۷۴ه.ش). کندو کاوی در هنر ترجمه، تهران، انتشارات جامی.
- ۱۹- گروه مؤلفین انتشارات ایمان (۱۳۸۳). فرهنگ دانش، میدان انقلاب چاپخانه یی دریا.
- ۲۰- محمد زاده وادقانی (۱۳۹۸ه.ش). برگردان نو و برداشتی از مواد معاهده برن سند پاریس ۱۹۷۱، تهران، دفتر حقوقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- ۲۱- معین، محمد معین (۱۳۸۸). فرهنگ معین، جلد ۱، تهران: مؤسسه انتشاراتی امیرکبیر.
- ۲۲- مندی، جرمی (۲۰۱۰). مدخل إلى دراسات الترجمة: نظريات وتطبيقات، ترجمة: هشام، علی جواد. أبو ظبی، هیئة أبو ظبی للثقافة و التراث کلمة.
- ۲۳- نذیر، داد محمد (۱۳۹۱ه ش). حقوق ملکیت معنوی د فقه اسلامی و قوانین وضعی، کابل، انتشارات حامد رسالت.
- ۲۴- نذیر، داد محمد (۱۳۹۷ه ش). در آمدی بر حقوق ملکیت معنوی، کابل، انتشارات حامد رسالت.
- ۲۵- تقلید از علائم تجاری و اختراعات و رقابت

مکارانه، <https://companyregister.ir/>, 1403/7/6, 10: 32pm

- ۲۶- سعیدی، مصطفی ۰۳/قوس/۱۳۹۹هـ.ش). حق مالکیت فکری؛ قانونی که روی یخ نوشته شد. <https://8am.media/fa/intellectual-property-rights-a-law-written-onice,1403/7/6,10:22pm>
- ۲۷- Bainbridge, David (2000). Introduction to Computer Law, Longman, Fourth edition.
- ۲۸- Vivant, Michel et autres (2002). Lamy droit de l'information et des réseaux, Guide, solutions et applications pratique contractuelle, éd. Lamy.

Two quarterly

Ainak Academic- Research Journal

Logar Higher Education Institute

Journal license date: June/2023

Investigation of provisions related to infringement of copyrights and inventions in Islamic jurisprudence and Afghanistan laws

Nahfuzullah Arify¹, Zahidullah Shenwari² and Shahidullah Safi²

¹ Department of Criminal Law, Faculty of Law and Political Science, Nangarhar University. Nangarhar: Afghanistan.

² Department of Judiciary and Prosecution, Faculty of Law and Political Science, Paktia University. Paktia: Afghanistan. Email : faseh1396@gmail.com

ABSTRACT

Different forms of infringement on the rights of the author and inventor, from quotation, reprinting of the authorship or invention, illegal translation of the authorship, making changes in the authorship or invention, imitating the owner of the invention and computer programs and audio and visual. Copying of material is included. The importance of this research is that a society develops with the help of science and technology and for the survival of this development, standards, equivalent sciences and modern tools are needed in the society Therefore, this need is fulfilled in every society on the basis of compilations and inventions, which should be fully supported.

The main purpose of conducting this research is to get information about the provisions and cases of violation of copyright and invention in order to cause public awareness about this in the society. This research was done using the library method, in this research, reliable jurisprudence and legal books were used and has been done by using the laws of the country related to this topic. In result, we can be said that the situations of violation of the author's and inventor's rights are well explained in the Islamic Sharia and the laws of Afghanistan, because the author and inventor play a significant role in the development of a society, it should be fully supported

Keywords: provisions, invention, composition, infringement, rights.

Cite this article: Arify. Nahfuzullah Arify et al. (2024). Investigation of provisions related to infringement of copyrights and inventions in Islamic jurisprudence and Afghanistan laws. *Ainak Academic – Research journal (Two Quarterly)*. 2(3): 128-149. Logar Higher Education Institute © The Author(s).
